

امید؛ سوپر من تیم ملی

از زمانی که فیفا حکم محرومیت دو جلسه‌ای سعید عزت‌اللهی را اعلام کرد، بزرگ‌ترین دغدغه تیم ملی، اولین بازی‌اش در جام جهانی بود، جایی که بدون جایگزین‌ترین بازیکنش را در اختیار نداشت. مقابل مراکش، اما نمایش امید ابراهیمی فوق‌العاده بود. او در دفاع و در حمله آن‌قدر خوب بود که اجازه ندهد تیم حریف موقعیتی برای گل‌زنی داشته باشد. او نه تنها تکل‌های بدون خطای فوق‌العاده داشت که استارت همه ضدحملات ایران را زد و مصدومیتش سبب شد امید به گل‌زنی کاهش پیدا کند. او سوپر قهرمان تیم ملی بود؛ دونده و جنگجو. بازیکنی که از جانش مایه گذاشت.

یکشنبه ● ۲۷ خرداد ۱۳۹۷ ● شماره صد و پنجاهوشش

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱

مورانش

با حاشیه، بی‌حاشیه

کتیو | ۱۵

«شانس»

حق تیم ملی است!

تیم ملی ایران با رگل به خودی دقیقه ۹۴ «بوهادوز» به دومین پیروزی تاریخی‌اش در جام جهانی رسید. همه‌از شانس صحبت می‌کنند، اما آیا واقعاً ایران شانس به این پیروزی رسید؟

یک خطای یادآورده روی قدوس و یک گل به خودی هر دو نشان از عدم تمرکز تیم حریف داشت. تیمی که نتوانسته بود کل بازی را متمرکز بماند.

تیم ملی ایران به کسب نتایجی که شانس‌ی تلقی می‌شوند عادت کرده است. این عادت آن‌قدر زیاد است که شمارگانش از دست همه در رفته است. ایران در مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴ در تاشکند به پیروزی یک بر صفر رسید. این پیروزی در حالی به‌دست آمد که ۹۰ دقیقه ازبکستان حمله می‌کرد. از آن مهم‌تر در همین دوره مسابقات، بازی آخر بود. تیم ملی ایران فقط در صورت پیروزی شانس صعود داشت و باز این کره جنوبی بود که حملات زیادی به دروازه ایران داشت، اما باز هم ایران در دقایق آخر، گل زد و پیروز شد و صعود کرد. در مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ دوباره این شرایط تکرار شد. ایران در اولین بازی‌اش مقابل قطر در شرایطی که در آزادی تا دقیقه آخر تحت فشار بود، اشتباه عجیب مدافعان قطر در دقیقه ۹۴ به ما پیروزی را هدیه کرد. پیروزی‌ای که نقش مهمی در صعود ایران داشت. اما گل سرسید استفاده از شانس، دیدار مقابل آرژانتین بود. شاید شما با در نظر گرفتن پنالتی گرفته نشده و سوپر گل مسی، ایران را بدشانس بدانید، اما بازی را یک‌بار دیگر مرور کنید. ایران مقابل تیم دوم جام جهانی که شایسته قهرمانی هم بود قرار داشت و در موقعیت‌های مختلف موفق شد از گل‌زدن آرژانتینی‌ها جلوگیری کند و شانس را به سمت خود بیاورد.

آیا کی‌روش خوش شانس است؟

ایران قبل از کی‌روش فقط بازی استرالیا را در خاطر دارد و بقیه همیشه بدشانسی بوده است، این مسئله ذهنیت تأثیر کی‌روش را ایجاد می‌کند. در فوتبال یک قانون نانوشته در مورد این مسائل وجود دارد که برخی گزارشگرها خیلی روی آن تأکید دارند: «نتیجه فوتبال قابل پیش‌بینی نیست،» قانونی که می‌شود جور دیگر توضیحش داد و در

مورد روح فوتبال حرف زد. روحی که وجود خارجی ندارد، اما در بازی‌ها همیشه تأثیر می‌گذارد. روح فوتبال معمولاً این‌طور تصمیم می‌گیرد که مهم نیست کدام تیم روی کاغذ قوی‌تر است، مهم نیست کدام تیم، غول است، مهم این است که دو تیم ۱۱ نفره ۹۰ دقیقه فرصت دارند و انگیزه، تلاش و لیاقت‌شان است که تیم پیروز را مشخص خواهد کرد. بارها در فوتبال اتفاق افتاده که تیم، موقعیت خوبی برای گل‌زدن را از دست داده و لیاقت رسیدن به گل را نداشته و بلافاصله در آن طرف زمین، گل را دریافت کرده که می‌شود این را نتیجه تأثیر روح فوتبال دانست. خب، خیلی وقت‌ها هست تیمی که بازیکنان بهتری دارد برنده بازی می‌شود، اما همیشه این‌طور نیست. حالا چطور باید این تعریف را به شانس نزدیک کرد؟ چطور گل به خودی مراکش را می‌شود جزئی از فوتبال و لیاقت تیم ملی ایران دانست؟ جواب سوال را کی‌روش می‌دهد که چه کار می‌کند که انگیزه، تلاش و لیاقت بازیکنانش را بالاتر می‌برد.

بالا، بالا و بالاتر

هفت‌سال پیش، زمانی که کی‌روش به تیم ملی ایران آمد معدل دوندگی تیم ملی ایران ۸ کیلومتر بود. او در کنفرانسی، آمار بازی ایران و کره جنوبی را اعلام کرد که در آن بازی، تیم کره جنوبی ۹/۵ کیلومتر دویده بود و کی‌روش می‌گفت به خاطر این دویدن، تیم رقیب ما نزدیک به

آفتاب‌پد

66

کی‌روش برای انتخاب بازیکنان تیم ملی، سن کم، قد بلند و دوندگی بالا را در نظر گرفته. او دقیقاً تلاش کرده روح فوتبال را برای خودش تسخیر کند. بازیکنان جوان و قدبلندش را به زمین می‌فرستد و آن‌ها را مجبور می‌کند که بیشتر از حریف بلوند. حالا تیم پرتلاش‌تر می‌دود و می‌دود تا هدیه‌اش را از روح فوتبال بگیرد؛ چه در بازی قطر، چه کره جنوبی، چه آرژانتین و چه بازی با مراکش. کی‌روش در مسائل ذهنی هم فوق‌العاده است. او در ساختمان پک، بازیکنان تیم ملی را برای نبرد در این بازی آماده کرده بود.

دوبازیکن بیشتر در زمین داشته است. ایران در جام جهانی ۲۰۱۴ معدل دوندگی خود را به ۹ و ۹/۵ کیلومتر رسانده بود و در دیدار مقابل مراکش دقیقه ۷۰، وقتی سه نفر دوندترین بازیکن زمین معرفی شدند هر سه ایرانی بودند با ۸ و ۹ کیلومتر دوندگی. هر بازیکن ایران در این بازی در کل ۹۰ دقیقه، بیش از ۱۰ کیلومتر دویده بود آن‌هم در برابر تیم آفریقایی که قدرت بدنی، یکی از مهم‌ترین فاکتورهایش است. کی‌روش برای انتخاب بازیکنان تیم ملی، سن کم، قد بلند و دوندگی بالا را در نظر گرفته. او دقیقاً تلاش کرده روح فوتبال را برای خودش تسخیر کند. بازیکنان جوان و قدبلندش را به زمین می‌فرستد و آن‌ها را مجبور می‌کند که بیشتر از حریف بلوند. حالا تیم پرتلاش‌تر می‌دود و می‌دود تا هدیه‌اش را از روح فوتبال بگیرد؛ چه در بازی قطر، چه کره جنوبی، چه آرژانتین و چه بازی با مراکش.

تمرکز، تفکر

همه چیز در فوتبال فیزیکی نیست. در اصل باید گفت نیمی از فوتبال فیزیک است و نیم دیگری از آن، مسائل ذهنی. کی‌روش در مسائل ذهنی فوق‌العاده است. او در ساختمان «پک» بازیکنان تیم ملی را برای نبرد در این بازی آماده کرده بود. کی‌روش با استفاده از سرمربی تیم ملی وشوو عملا روح و ذهن بازیکنان را برای برنده‌بودن در این بازی آماده کرده است. در مورد مسائل فنی هم

شرایط به همین شکل است. او نه تنها به‌خوبی تیم‌های حریفش را آنالیز کرده که یک سال و نیم تلاش کرده هیچ‌کس نتواند تیمش را آنالیز کند. حالا شما ۲۰ دقیقه اول بازی را در نظر بگیرید. ایران اگر در آن ۲۰ دقیقه عقب بود فقط به خاطر مسائل فکری و عدم تمرکز بود. در صورتی که وقتی یک تیم بخواهد به نتیجه مورد نظرش برسد باید ۹۰ دقیقه متمرکز باشد. ایران می‌توانست در ۲۰ دقیقه اول، گل بخورد و مراکش در دقایق آخر. در دقیقه ۸۹، خطایی در زمین اتفاق افتاد که بازیکنان ایران با بازیکنان مراکش درگیر شدند و همان‌طور کادر فنی دو تیم، قاب ویژه بعد از این درگیری‌ها کی‌روش بود. او داشت فریاد می‌زد و هم‌زمان دست‌هایش را به‌هم می‌کوبید که بازیکنان متمرکز شوند. فقط چند دقیقه بعد، یک خطای اشتباه روی قدوس و یک گل به خودی هر دو نشان از عدم تمرکز تیم حریف داشت. تیمی که نتوانسته بود کل بازی را متمرکز بماند.

شانس را بخر

کی‌روش بلد است شانس را به کنار خود بیاورد. او در زمان حضورش در ایران نشان داده که با شاگردانش همیشه بهترین نتایج را به‌دست می‌آورد. ایران پیش از این در بازی با استرالیا هم از شانس استفاده کرده، اما وقتی جمله ویژه مربی این است که هر کاری بلدید بکنید و بازیکنان ایران هم فقط دو موقعیت دارند در برابر ده‌ها موقعیت حریف، شما می‌گویید این اتفاق حتی ممکن است بیرون از زمین رخ داده باشد. جایی که ایرانی‌ها بیشتر از استرالیایی‌ها به این پیروزی نیاز داشتند. کی‌روش، اما در این هفت‌سال به شانس افسار زده. او روی اسب شانس می‌نشیند و همیشه از او استفاده می‌کند، چون بازیکنان او در آماده‌ترین حالت فیزیکی و روحی، ۹۰ دقیقه متمرکز می‌مانند منتظر فرصت؛ فرصتی که روح فوتبال آماده‌کند و تیم ملی با استفاده از آن به نتیجه دلخواهش برسد.

قاعده بازی

مصطفی شوقی

چرا عربستان بد باخت؟

لحظاتی که توپ‌هایکی پس از دیگری وارد دروازه عربستان می‌شد کمتر کسی به مدل صعود این تیم به جام جهانی فکر می‌کرد. همه به دوره‌های قبل جام جهانی و آمارهای بد عربستان فکر می‌کردند، اما حقیقت این است که بیش از اینکه حق این تیم برای حضور در جام جهانی ۲۰۱۸ باشد، حق سوریه به یا تیم‌های دیگر آسیایی بود. آسان‌گیری به این تیم برای حضور در مقدماتی جام جهانی از همان مرحله برنامه‌ریزی آغاز شد. در برنامه‌ریزی مسابقات، کنفدراسیون فوتبال آسیا شیوه‌ای عجیب به کار گرفته بود. اول اینکه به دلیل جدانپودن شرق و غرب آسیا فواصل زیادی برای تیم‌های هر دو گروه برای مسابقات قرار داشت. یعنی خواهی نخواهی هر تیم باید مسافرت‌های طولانی را برای بازی‌هایش انجام می‌داد. اما نکته عجیب برنامه‌ریزی کنفدراسیون فوتبال آسیا این بود که در چهار هفته مسابقات، سفرهای طولانی در فواصل زمانی کم را در نظر گرفته بود. یعنی در چهار هفته مسابقات، دو مسابقه باید در کمتر از یک هفته برگزار می‌شد و کنفدراسیون فوتبال آسیا یکی از این دوبازی را حتما در فاصله دور از مبدا در نظر گرفته بود. به‌طور مثال، ایران باید بازی اولش را مثلاً در چین برگزار می‌کرد و در کمتر از هفت روز بازی دومش را در تهران و در هیچ کدام از این هفته‌ها نشد که بازی‌های ایران در خاورمیانه برگزار شود، در حالی که سوریه، قطر و ازبکستان این فرصت را ایجاد می‌کردند که ایران حداقل در یکی از این هفته‌ها سفر طولانی نداشته باشد.

با این همه، این قانون برای همه کشورهای بزرگ بود و ژاپن، استرالیا و کره جنوبی که مدعیان صعود بودند و صعود هم کردند در هر چهار هفته مجبور شدند سفرهای طولانی برای یک بازی داشته باشند. اما این قانون یک استثنای عجیب داشت و عربستان تنها تیمی در آسیا بود که در دو هفته ابتدایی و انتهای مسابقات که اهمیت بسیار زیادی داشتند در خاورمیانه ماندند و از امتیاز برنامه‌ریزی عجیب کنفدراسیون فوتبال آسیا استفاده کردند.

این البته تنها مسئله نبود که اشتباهات داوری در دو هفته ابتدایی به‌شدت قبای عربستان را آزد. تصورش را بکنید بازی عراق و عربستان در حالی ۲-۱ به نفع عربستان به پایان رسید که داور دویپالتی برای عربستان گرفت که هر دو به تأیید کارشناسان اشتباه بودند و پنالتی به‌حق عراق را برای این تیم نگرفت و به صورت کامل در تغییر نتیجه بازی تأثیر گذاشت. این بازی دوم بود که بسیار سروصدا هم کرد. به خاطر اینکه عراق به فیفا شکایت کرد و البته نتیجه هم نگرفت، اما بازی اول هم داستانی مشابه داشت. تیم تایلند در زمین خود نمایشی خوب مقابل عربستان داشت و اشتباه داوری، دویپالتی را از این تیم گرفت. اشتباه داوری که به چشم کسی نمی‌آمد، اما دقیقه ۸۴ بازی، یک سقوط عجیب در محوطه جریمه تایلند سبب شد که داور، پنالتی برای عربستان بگیرد و همان به گل عربستان تبدیل شود. حالا شما تصور کنید عربستان شش امتیاز اول حضور در مسابقات را روی اشتباهات موثر داوری به‌دست آورد و دست آخر با امتیاز برابر ۱۹ با استرالیا و به خاطر تفاضل گل بهتر مستقیماً به جام جهانی صعود کرد. تیمی که به این شکل به جام جهانی رسیده است مشخصاً به شکلی بازی خواهد کرد که آبرویی برای کنفدراسیون فوتبال آسیا نخواهد گذاشت و AFC باید تقصیر بزرگ خودش را برای حق و ناحق کردن در برنامه‌ریزی مسابقات در این مسئله ببیند.

کی‌روش او را مدرن‌ترین دفاع تیم ملی می‌داند و منتقدان، او را ضعیف‌ترین. اما روز به هیچ کدام نبود. او نمایشی قابل دفاع داشت و موفق شد در دفاع، کمک خوبی برای بازیکنان تیم ملی باشد. عملکرد او از پورعلی گنجی بهتر نبود، اما بسیار بهتر از تصوراتی بود که نسبت به نمایش او وجود داشت.

مدت‌ها در موردش جوک ساختند و شوخی کردند. البته کیفیتی که بیرانوند در دروازه پرسپولیس از خود به نمایش می‌گذاشت در حدی بود که بشود این شوخی‌ها را تا حدودی پذیرفت. اما بیرانوند ۹۰ دقیقه عالی بود و درست عمل کرد، اما گل کارهایش، مهار توپ از کنج دروازه در دقیقه ۸۰ بود.

بازی‌ای که کی‌روش از او می‌خواهد، گرفتن توپ و وقت تلف کردن است برای اینکه باقی بازیکنان برسند و این بازی امکان لودادن بالایی دارد. شجاعی، بازیکن مورد علاقه کی‌روش است، حتی اگر خیلی‌ها تصور کنند تعویض او دلیل اصلی به گل رسیدن ایران بوده است.